

DECIZIA nr. 610 din 22 septembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [secțiunii a 4-a a capitolului IV din Legea nr. 317/2004](#) privind Consiliul Superior al Magistraturii

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 881 din 3 noiembrie 2016**

Data intrării în vigoare 03-11-2016

Valer Dorneanu	- președinte
Marian Enache	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Simona-Maya Teodoroiu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Daniela Ramona Marițiu	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [secțiunii a 4-a a capitolului IV din Legea nr. 317/2004](#) privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Adrian Arvunescu în Dosarul nr. 415/2/2015 al Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 8D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca inadmisibilă. Arată că autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci doar critică activitatea Inspecției Judiciare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, fiind nemulțumit de răspunsurile primite la sesizările sale. Apreciază că, în realitate, acesta solicită modificarea dispozițiilor care reglementează competența Inspecției Judiciare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 3.063 din 18 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 415/2/2015, Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [Secțiunii a 4-a a Capitolului IV din Legea nr. 317/2004](#) privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Adrian Arvunescu, cu ocazia soluționării unei cauze având ca obiect anularea unui act administrativ.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată că, deși a solicitat, în temeiul [Legii nr. 544/2001](#), informații referitoare la numărul de acțiuni disciplinare promovate ca urmare a unor sesizări formulate de justițiabili în perioada 2005-2013, Inspecția Judiciară a refuzat să îi acorde accesul la informațiile solicitate. Astfel, apreciază că „atitudinea absolut scandaloasă a pârâtei publice vădește nu numai încălcarea prevederilor [art. 13 din Legea nr. 544/2001](#), ci grave înclinații spre poliție politică, de tragică amintire în România, vădind încălcarea prevederilor [art. 40 alin. \(4\) din Constituție](#)”. Totodată, arată că formularea de către pârâtă a unei cereri de recuzare împotriva unui judecător față de care aceasta s-a autosesizat cu acțiune disciplinară deschide calea spre abuzuri fără limită din partea Inspecției Judiciare. Astfel, apreciază că «Inspecția Judiciară ar putea „avea la mână” toate instanțele de judecată, șantajând și recuzând tot ce-i incomodează activitatea, făcând astfel complet iluzoriu accesul la justiție și controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, prevăzut de [art. 126 alin. \(6\) din Constituție](#)». În final, susține că Inspecția Judiciară „a provocat numeroase și grave tergiversări, de natură să facă complet iluzoriu accesul la justiție, constituind totodată și o activitate defectuoasă în calitate de instituție publică, cu efectul vătămării drepturilor și intereselor legitime ale reclamantului”.

6. Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că nu se poate reține încălcarea egalității în drepturi, a accesului la justiție ori a prevederilor [art. 124 din Constituție](#), chiar dacă ar fi real faptul că majoritatea acțiunilor disciplinare sunt exercitate în urma unor sesizări din oficiu sau a unor sesizări venite din partea conducătorilor instanțelor. Arată că, de cele mai multe ori, sesizările justițiabililor privesc fondul cauzelor pe care le-au avut ori le au pe rolul instanțelor de judecată, omițând faptul că Inspecția Judiciară nu este instanță de

control judiciar și nici nu poate interveni în cauză și nici modifica soluțiile pronunțate. Dacă s-ar permite părții să se pronunțe cu privire la modul de soluționare a cauzelor s-ar încălca tocmai prevederile [art. 124 alin. \(3\) din Constituție](#) și principiul separației puterilor în stat prevăzut de [art. 1 alin. \(4\) din Legea fundamentală](#), Inspekția Judiciară fiind un organ administrativ. Totodată, observă că reclamantul nu a arătat cum dispozițiile atacate din lege ar încălca accesul la justiție ori dreptul la un proces echitabil. Așadar, nu se poate reține că dispozițiile Secțiunii [a 4-a a Capitolului IV din Legea nr. 317/2004](#) sunt neconstituționale ori că încălcă prevederile [art. 6](#) și [art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale](#).

7. Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Guvernul apreciază că, din analiza motivării excepției, rezultă că autorul nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci doar critică activitatea Inspekției Judiciare și își arată nemulțumirea față de competențele recunoscute prin lege acestei instituții, solicitând de fapt modificarea normelor legale care reglementează aceste competențe. Or, potrivit [art. 2 alin. \(3\) din Legea nr. 47/1992](#), Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, excepția de neconstituționalitate fiind inadmisibilă. Totodată, arată că dispozițiile [Legii nr. 317/2004](#) asigură tuturor participanților garanțiile recunoscute dreptului de acces liber la justiție, iar procesele în materie sunt date în competența aceleiași instanțe, potrivit aceluiași reguli procedurale, părțile din aceste litigii având recunoscute aceleași drepturi procesuale, nefiind adusă atingere nici accesului liber la justiție și nici principiilor constituționale care guvernează înfăptuirea justiției, menționate la [art. 124 din Constituție](#).

9. Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că dispozițiile legale criticate care stabilesc atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii în domeniul răspunderii disciplinare a magistraților nu aduc atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, aplicându-se tuturor destinatarilor normei criticate, fără privilegii și fără discriminări. În ceea ce privește pretinsa încălcare a [art. 21](#) și [art. 124 alin. \(2\) și alin. \(3\) din Constituție](#) și a [art. 6](#) și [art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale](#), apreciază că dispozițiile legale criticate nu încălcă principiul liberului acces la justiție și nu aduc atingere nici principiului care stabilește că justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. În continuare, invocă considerentele reținute de instanța de contencios constituțional cu ocazia pronunțării [Deciziei nr. 399 din 8 octombrie 2013](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 19 noiembrie 2013. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor [art. 40 alin. \(4\) din Legea fundamentală](#), apreciază că acestea nu au incidență în cauză.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile [Constituției](#), precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor [art. 146 lit. d\) din Constituție](#), precum și ale [art. 1 alin. \(2\)](#), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Secțiunii [a 4-a a Capitolului IV din Legea nr. 317/2004](#) privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012. Dispozițiile criticate reglementează atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii în domeniul răspunderii disciplinare a magistraților.

13. În opinia autorului excepției, dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în [art. 16 alin. \(1\)](#) referitor la egalitatea în drepturi, [art. 21](#) referitor la accesul liber la justiție, [art. 40 alin. \(4\)](#) referitor la dreptul de asociere și [art. 124 alin. \(2\) și \(3\)](#) referitor la înfăptuirea justiției. De asemenea, sunt invocate prevederile [art. 6](#) și [art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale](#).

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, deși autorul acesteia invocă în mod formal prevederile constituționale ale [art. 16 alin. \(1\)](#), [art. 21](#), [art. 40 alin. \(4\)](#) și [art. 124 alin. \(2\) și \(3\)](#) și cele convenționale ale [art. 6](#) și [art. 14](#), în realitate acesta nu motivează pretinsa contrarietate a dispozițiilor criticate cu prevederile constituționale și convenționale invocate. Astfel, Curtea apreciază că autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci, în realitate, este nemulțumit de modul în care Inspekția Judiciară își exercită atribuțiile, precum și de anumite situații de fapt determinate de modul în care aceasta a înțeles să răspundă la unele cereri ale autorului excepției.

15. Or, potrivit [art. 10 alin. \(2\)](#) din [Legea nr. 47/1992](#), sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate și, prin urmare, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile [art. 146 din Constituție](#). De altfel, prin [Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea Constituțională a statuat că orice excepție de neconstituționalitate trebuie să aibă o anumită structură inerentă și intrinsecă care va cuprinde trei elemente, și anume textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. În condițiile în care primele două elemente pot fi determinate absolut, al treilea element comportă un anumit grad de relativitate determinat tocmai de caracterul său subiectiv. Astfel, motivarea în sine a excepției, ca element al acesteia, nu este neapărat un criteriu material sau cantitativ, ci, dimpotrivă, ea rezultă din dinamica primelor elemente. Prin urmare, materialitatea motivării excepției nu este o condiție sine qua non a existenței acesteia. De aceea, Curtea a constatat că în situația în care textul de referință invocat este suficient de precis și clar, astfel încât instanța constituțională să poată reține în mod rezonabil existența unei minime critici de neconstituționalitate, ea este obligată să analizeze pe fond excepția de neconstituționalitate și să considere, deci, că autorul acesteia a respectat și a cuprins în excepția ridicată cele trei elemente menționate.

16. Or, Curtea constată că, în prezenta cauză, indicarea celor două temeuri constituționale nu este suficientă pentru determinarea, în mod rezonabil, a criticilor vizate de autor. În același sens a statuat Curtea și prin [Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, prilej cu care a stabilit că „simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care [art. 29 alin. \(4\)](#) din [Legea nr. 47/1992](#) precizează că «sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți» (a se vedea în acest sens și [Decizia nr. 627 din 29 mai 2008](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008).

17. Așa fiind, Curtea apreciază că, dat fiind caracterul general al textelor constituționale invocate, precum și lipsa explicitării pretensei relații de contrarietate a dispozițiilor legale criticate față de acestea, nu poate identifica în mod rezonabil nicio critică de neconstituționalitate, astfel încât excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul [art. 146 lit. d\)](#) și [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#), precum și al [art. 1-3](#), al [art. 11 alin. \(1\) lit. A.d\)](#) și al [art. 29](#) din [Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [secțiunii a 4-a a capitolului IV din Legea nr. 317/2004](#) privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Adrian Arvunescu în Dosarul nr. 415/2/2015 al Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 septembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,

Daniela Ramona Marițiu
